

Eva Beyer Paulsens åbningstale ved klimastrejken Fridays for Future

Taler

Eva Beyer Paulsen
Gymnasieelev

Dato

15. marts 2019

Sted

Roskilde

For lidt over et halvt år siden hørte jeg for første gang om en jævnaldrende, som havde sat sig foran det svenske parlament og skolestrejket i 3 uger op til den svenske valgkamp. 3 tanker løb igennem mit hoved:

1. Er jeg virkelig ikke alene om min klimabekymring?
- 2: Hvorfor har ignen gjort det noget før?
3. Hun er kun 15, hun bliver glemt igen om lidt.

Den sidste tanke er bekymrende, fordi den fint viser den skade, de voksne har forvoldt os, når de gang på gang har nedgjort, ydmyget og ignoreret ungdommens råb om hjælp.

For de voksne - min nabo, din onkel, din bedstefar, min storebror, politikerne, de store firmaer, verdenslederne - er ligeså bekymrede som os - de orker bare ikke lige at ty til handling. I stedet for sviner de os til i medierne, som Søren Espersen fra Dansk Folkeparti, der i et interview med Radio 24/7 postulerede, at klimastrejken var en undskyldning for at pjække. Men hvis vi står ikke 3 timer i kulden for at slippe for tysktimen - så havde vi hellere siddet derhjemme og spillet fortnite eller streamet Friends på Netflix.

Vi strejker, fordi vi kæmper for en sag, der er større end os selv, og det er mere, end hvad de fleste voksne som Søren kan formå.

Der var også Bjørn, der i en tråd på Facebook kunne kalde os for ”idioter” og Michael, der kunne omtale os stakkels som små hjernevaskede pus. En mor kunne kritisere politiken for at give børn for meget taletid.

TV2 kunne bruge 10 minutter på at diskutere tur de france og 2 på at diskutere klimastrejken.

Vores egen klimaminister mente at borgerforslaget om en klimalov alligevel var

lidt for radikalt, og at flyafgifter var en stor joke. Selvfølgelig kunne han sige det, fordi den varme luft inde på borgen støjer så meget, at han ikke kunne høre de krav, ungdommen stillede til ham og hans kolegaer.

Man kan ikke lade være med at stille sig selv spørgsmålet: Er der en voksen til stede?

Det er klart, at vi i disse tider føler os svigtede og vrede på de mennesker, som skulle tage sig af os.

De politikere, der holder vorse fremtid i deres hænder, sidder med hænderne i skødet og triller tommelfingre.

Jeg kan tydeligt huske dengang, jeg ikke kunne vågne af mit vækkeur, der kimedede mig ned hver morgen. Min mor måtte komme ind og ruske i mig, før jeg vågnede.

I dag virker det lidt som om, at det er omvendt. Det er de voksne, der ikke hører det vækkeur, der hver dag sirenerer ind i deres ører. Det er os, der må skubbe dem ud af sengen og råbe KLIMAKRISE ind i deres ører, før de vågner. For hvis de ikke vågner - så kommer de for sent. Og det ved vi, der har gået i skole og har lavet vores lektier. Man kan ikke komme for sent, for så er det for sent, og så er fremtiden ødelagt. Vi kan ikke sove i 11 år mere. Så lang tid har vi ikke. Vi skal vågne op. Nu.

Men er de så vågnet op nu?

Forleden dag hørte jeg 3 pensionerede mænd tale over en kop kaffe.

Den ene sagde til de andre: Har i hørt det? De unge gør oprør. De vil have at vi gør noget ved klimaet.

Den ande kunne ikke skjule sin begejstring. ”vi må håbe, at de kan få rusket lidt liv i os gamle”

”Det er på tide der bliver gjort noget

Vores venner er måske endda de ældste generationer, der selv engang har jgortt oprør, og som glæder sig over den kampgejst, der bobler i os unge.

Tillad mig at citere Arne Herløv Petersen, poet, journalist, forfatter og oversætter: ”det er dem, der skal arve den mishandlede jordklode, det kæver handling. Nu”. Arne er 76 år.

Arne er voksen, men ligesom de træ ældre mænd, der sludrede over en kop kaffe, har han besluttet sig for, at gå med os og Greta, være ung med de unge.

I løbet af dagen i dag vil I høre 2 voksne voksne fra henholdsvis DN og organisationen NOAH tale. I vil også komme til at høre et par ord fra biskoppen.

Strejkens vigtigste organ - Helle, er voksen, og hun er til stede.
Jeg har holdt den her tale, for at skabe et håb i jer. For jeg ved, at I har følt jer lige så triste og magtesløse som mig. Efter Greta, lærte jeg at jeg ikke er alene i den her kamp. Men vigtigst af alt lærte jeg, at det ikke kun er mig og Greta, men at der er alle jer, der står her, skal vi sige ca 300 stykker, som også små omvandrende gretaer. Og rundt i hele verden er der tusinder, måske millioner af gretaer.
Og vi er en af de største bevægelser i verdenshistorien. Og sammen har vi skabt et håb, en varm flamme i en kold tid, og vi kommer til at køle den globale opvarmning ned til en global klimabevægelse.
Vi kommer til at ændre klimaændringerne.
Vi kommer til at vække de voksne.
Og så, er de voksne endelig til stede.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Demonstrationstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/aabningstale-ved-den-globale-klimastrejke-fridays-for-future-i-roskilde>